

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

11 נובמבר 2020

לפני:

כב' השופט דורי ספיבק, סגן הנשיאה

התובעת:

פלונית

באמצעות ב"כ עו"ד סיגל פעיל, עו"ד זוהר גיפס ועו"ד
אלינור יעקובי

-

הנתבעים:

1. פלוני

ע"י ב"כ עו"ד שלמה בכור ועו"ד נבות תל-צור

2. פלמונית

ע"י עו"ד יעל דולב ועו"ד הילה קוסיאק

החלטה

(נוסח מותר לפרסום בהתאם להחלטה מיום 20.11.20)

1. האם חומרים ועדויות הנמסרים במסגרת הליך בדיקה פנימי המתקיים לפי תקנות למניעת הטרדה מינית (חובות מעסיק), תשנ"ח- 1998 (להלן: התקנות) נהנים מחסיון, כך שלא ניתן לגלותם לצדדים להתדיינות שבפניי?

2. התובעת שהועסקה על ידי הנתבעת 2 (להלן: המעסיקה), הניחה בפני בית-הדין תביעה שבה היא טוענת שהנתבע 1 (להלן: הנתבע) הטריד אותה מינית במספר הזדמנויות, וכי המעסיקה הפרה את חובותיה לפיה תקנות למניעת הטרדה מינית (חובות מעסיק), תשנ"ח- 1998. בתביעתה טוענת התובעת כי על הנתבעים לפצותה ביחד ולחוד, בגין נזקים שנגרמו לה עקב מסכת ההטרדות המיניות ועקב הפרת חובות המעסיקה לפי התקנות.

קודם להגשת התביעה, הוגש למעסיקה דו"ח שנערך ע"י השופטת (בדימוס) [השם הושמט... הח"מ] (להלן: הבודקת), שמונתה על ידי המעסיקה לבדוק תלונה על הטרדה מינית שהגישה עובדת אחרת. התובעת העידה בפני הבודקת, שבמסגרת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

הדו"ח הסופי שהגישה למעסיקה הגיעה כאמור לממצאים לפיהם הנתבע הטריד מינית את התובעת והתעמר בה, והמליצה על נקיטת צעדים כנגדו.

הן התובעת והן הנתבע עותרים, במסגרת הבקשה שבפניי, לגילוי כל הפרוטוקולים של הבדיקה שערכה הבודקת, לרבות פרוטוקולים של העדויות, שכולם הוקלטו ותומללו, וכן לגילוי דוח הבדיקה המלא. המעסיקה מתנגדת לגילוי.

להשלמת התמונה, אציין כי קודם שניתנה החלטה זו, ניתנה על ידי ביום 1.11.20 החלטה קצרה שהורתה לבודקת להגיש לעיוני במעטפה סגורה את מלוא הסטנוגרמות והפרוטוקולים של הליך הבדיקה, על מנת שאעיין בהם בטרם תינתן החלטה בבקשה. בעקבות זאת, הגישה הבודקת ביום 5.11.20 בקשה לעיון חוזר בהחלטה זו, שבה מסרה שהיא מתנגדת למסירת המסמכים בכלל, לרבות למסירתם במעטפה סגורה לעיון בית-הדין, ובעקבות זאת ניתנה ביום 6.11.20 החלטה לפיה עד למתן החלטה אחרת, הבודקת אינה נדרשת למסור את מסמכי הבדיקה.

טענות הצדדים

3. לטענת התובעת, התשתית המלאה שעמדה בפני הבודקת נדרשת לה לצורך הוכחת תביעתה, ובכלל זה התמודדות עם טענות ההגנה בהליך זה. התובעת מבקשת להגיש את הדוח המלא של הבודקת כראיה בהליך זה, והיא מדגישה כי כלל העדויות והחומרים, שהוגשו לבודקת, נדרשים לה על מנת לבסס את טענתה כי מדובר בדוח שבוצע לאחר בדיקה מעמיקה, לאחר שמיעת עדויות מהימנות, ועל יסוד התרשמות חד משמעית של הבודקת;

לטענת הנתבע, כל העדויות ושאר החומרים של הליך הבדיקה, כמו גם דוח הבודקת המלא, נדרשים לו להגנתו בהתדיינות זו, לצורך הוכחת טענותיו כי הליך הבדיקה היה פגום מיסודו, בין היתר מאחר שלטענתו במהלכו לא כובדו ביחס אליו כללי הצדק הטבעי. הנתבע טוען כי אין יסוד לטענות המעסיקה והבודקת בדבר פגיעה בפרטיות צדדים שלישיים, שכן ההליך מתנהל בדלתיים סגורות;

לטענת המעסיקה, העדויות ושאר החומרים של הליך הבדיקה הינם חסויים, אינם רלוונטיים למחלוקות שבתיק, וחשיפתם תגרום לפגיעה אנושה בזכות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

לפרטיות של צדדים שלישיים. לשיטתה, ויתורם של התובעת והנתבע על חסיון
עדותם אינו מביא להסרת החסיון על תהליך הבדיקה, הן בשל הצורך להגן על זכותם
לפרטיות של צדדים שלישיים, והן בשל ההשלכות הציבוריות רחבות ההיקף, שכן
עדים בהליכי בדיקה של הטרדות מיניות, שיידעו שעדותם עשויה להיחשף, יימנעו
מלשתף פעולה עם הליכי בדיקה שכאלה;

לטענת הבודקת, מסירת הפרוטוקולים תביא לפגיעה חמורה ובלתי מידתית
בפרטיותם של צדדים שלישיים שהיו מעורבים בתהליך הבירור. הבודקת מציינת כי
הבהירה לכל אחד מהעדים שהופיע בפניה כי השיחה עימם אמנם מוקלטת
ומתמללת, אך השימוש היחיד שייעשה בהקלטות ובתמלולים הינו לצורך כתיבת
הדוח. הבודקת מוסיפה כי חשיפת הפרוטוקולים בפני הצדדים מושא ההליך לא רק
שתפגע באמון שניתן ובדיסקרטיות שהובטחה, אלא עשויה אף לחשוף אותה
לתביעות מצד העדים שהעידו, לרבות המתלוננות, על הפרת ההתחייבות לסודיות
ההליך וכן על הפרת הוראות התקנות.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

4. בעניין עיני קונדיטוריה (רע"א 4781/12 עיני קונדיטוריה נ' בנק לאומי
(6.3.13)), שבו התבקש בית-המשפט העליון להתיר גילוי מסמכים שמקורם בהליך
בוררות, על ידי צד שלישי שלא היה צד להליכי הבוררות, פרש כב' השופט יורם
דנציגר את המסגרת הנורמטיבית ואת המתווה להכרעה בבקשה לגילוי מסמכים,
במקרה שבו נטענת טענת חיסיון:

"נקודת המוצא בנושא של גילוי מסמכים ועיון בהם היא גילוי
מרבי, שכן המטרה אותה יש לקדם הינה חתירה אחר האמת
העובדתית – 'להוציא כאור משפט'... הגעה לאמת מחייבת כי
לפני בית המשפט והצדדים תיפרס תמונה עובדתית רחבה
ומלאה ככל האפשר. זכות העיון במסמכים אף נגזרת מהזכות
להליך ראוי, היונקת מזכות הגישה לערכאות... לצד קידום
האינטרס של גילוי האמת, זכות העיון אף מקדמת יעילות
דיונית במובן הרחב... הנה כי כן, גילוי האמת משרת הן את
אינטרס הפרט המתדיין, הן את האינטרס הציבורי בכללותו...

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

לצד האמור, יש לזכור כי זכות העיון אינה מוחלטת. זכות זו יכול שתיסוג בפני ערכים ואינטרסים נוגדים... אשר על כן, במסגרת הליך לגילוי מסמך ולעיון בו, במהלכו מעלה אחד הצדדים טענות בדבר קיומו של חיסיון או אינטרס נוגד אחר, על בית המשפט לבחון האם יש, בנסיבות העניין, לחסום את הגילוי המבוקש. 'חסימה' כאמור יכול שתיעשה לנוכח קיומו של חיסיון (סטטוטורי או הלכתי) או בשל קיומו של אינטרס נוגד אחר אשר בנסיבות המקרה יש לייחס לו משקל בכורה. אכן, לא בנקל יחסום בית המשפט גילויים של מסמכים. הגישה כלפי חסיונות הינה, במידת רבה, חשדנית. הנחת המוצא היא, אפוא שיש לתת עדיפות לזכות העיון. מכאן, שרק במקרים מיוחדים וחריגים יוכר החיסיון, והדבר מותנה בקיומו של ערך בעל משקל המצדיק גריעה מחובת הגילוי והעיון.

הרקע הנורמטיבי לדיוננו מוסדר בתקנות 112-122 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, העוסקים, בין השאר, בגילוי ובעיון במסמכים במסגרת הליך משפטי אזרחי. באופן ספציפי יותר, עסקינן בחובת העיון המוסדרת בתקנה 114 לתקנות, ואשר נלווית לחובת הגילוי. תקנה 119 לתקנות קובעת כי כאשר מעלה בעל דין טענה בדבר חיסיון מסמך או אינטרס נוגד החוסם את גילוי, רשאי בית המשפט לעיין במסמך על מנת לקבוע האם המסמך נהנה מחסיון...

הדיון בטענת חיסיון נחלק לשלושה שלבים מרכזיים: בשלב הראשון, על מבקש הגילוי להוכיח כי המסמך המבוקש הינו רלבנטי לזירת המחלוקת. באם נמצא כי המסמך רלבנטי כאמור, נקודת המוצא היא כי יש להורות על גילוי אלא אם יצביע הצד השני על קיומו של חיסיון או אינטרס הראוי לגבור. השלב השני מתמקד אפוא בשאלת קיומו של חיסיון או ערך מרכזי נוגד אחר. אם הוכח שאמנם קיים חיסיון או ערך כאמור – יש לבחון האם החיסיון הינו יחסי או מוחלט. ככל שהחיסיון הוא יחסי, וככל שנמצא כי קיים ערך נוגד בנסיבות העניין, יידרש בית המשפט במסגרת השלב השלישי להכריע בשאלה האם יש להעדיף את הסתרת המסמך על פני גילוי. זאת ייקבע על יסוד נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה, כאשר בית המשפט יבחן האם 'הצורך לגלותה' [את הראיה] לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה [בהשאלה מהחסיונות המוסדרים בסעיפים 44-45 לפקודת הראיות...].

אבהיר, כי הטענה המועלית בפניי הינה טענת חסיון, להבדיל מטענת אי קבילות, וכן כי יש להבדיל בין שתי טענות אלה ובין טענת סודיות. כב' השופטת (כתוארה אז) אסתר חיות בפרשת אברהם עוז (בג"ץ 844/06 אוניברסיטת חיפה נ' פרופ' אברהם עוז (14.5.08), להלן: פרשת אברהם עוז)) הסבירה את ההבדלים בין הטענות השונות כך:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

1 "ההגנות על זכויות הפרט ועל אינטרסים של הציבור מקום
2 שהם עלולים להיפגע כתוצאה מחשיפה בלתי מוגבלת של
3 ראיות במהלך המשפט לובשות צורות שונות ועוצמתן אינה
4 אחידה. יש להבחין בהקשר זה בין חיסיון ובין אי קבילות.
5 שניהם משמשים מחסום יחסי ולעתים מוחלט מפני מסירת
6 הראיה בהליך השיפוטי אך הם שונים במהותם ובהיקף ההגנה
7 שהם מעניקים. החיסיון מונע את מסירת הראיה ואת העיון בה
8 על ידי הצד שכנגד. אי קבילות של ראיה לעומת זאת אינה
9 מונעת כשלעצמה את מסירתה לצד שכנגד ואת העיון בה על
10 ידו, אך היא מונעת את האפשרות להתבסס על הראיה לצורך
11 קביעת ממצאים במשפט... חשוב להוסיף ולהבחין בהקשר זה
12 גם בין חיסיון ואי קבילות מזה ובין חובת סודיות מזה. חובת
13 סודיות, בניגוד לחיסיון ואי קבילות, אינה חוסמת כשלעצמה
14 את מסירת הראיה בהליך שיפוטי אלא אם כן, כפי שיפורט
15 להלן, מדובר בחובת סודיות (חוזית או סטטוטורית) אשר
16 נוכח תכליתה מוצדק לגזור ממנה גם קיומו של חיסיון".
17

18 5. אפנה עתה לבחון את הבקשה שבפניי, על פי שלושת שלבי המתווה, כפי
19 שאלה נקבעו בפרשת עיני קונדיטוריה.

20 רלוונטיות העדויות ושאר חומרי תהליך הבדיקה הפנימי

21 6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, השתכנעתי כי כל חומרי תהליך הבדיקה
22 הפנימי הינם רלוונטיים להתדיינות שבפניי. בפרשת אברהם עוז (בג"ץ 844/06
23 אוניברסיטת חיפה נ' פרופ' אברהם עוז (14.5.08)) שבה דן בית-המשפט העליון
24 בשאלה האם יש מקום לחייב את אוניברסיטת חיפה לחשוף את כל המסמכים
25 והפרוטוקולים של ועדת בדיקה פנימית, שדנה בתלונות שהוגשו כנגד מספר חברי
26 סגל אקדמי, הסבירה כב' השופטת (כתוארה אז) חיות את הרלוונטיות של החומרים
27 שם, והדברים מתאימים, בשינויים המחויבים, אף למקרה שלפניי:

28 "לטעמי, ככל שמדובר בפרוטוקולים של ועדת הבדיקה
29 הכוללים עדויות ישירות באשר להתנהלות המשיבים במסגרת
30 עבודתם בחוג לתיאטרון וכן במכתבי תלונה בעניין זה
31 שנשלחו על ידי מורים ותלמידים, אין ולא יכול להיות ספק כי
32 מדובר בראיות רלוונטיות ביותר משום שהן נוגעות לליבת
33 הסכסוך העומד לבירור בין המשיבים לעותרת בבית הדין
34 האזורי לעבודה. משכך, אני סבורה כי שגה בית הדין האזורי
35 שעל קביעותיו מבקשת העותרת לסמוך בציינו עוד כי די להם
36 למשיבים בחומר שכבר נמסר ובציינו כי דוח ועדת הבדיקה
37 שעליו נסמכו החלטות העותרת בעניינם כולל ציטוטים לא
38 מעטים מן החומר שלא נמסר, ומשום כך לא נפגעה יכולתם

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

להתייחס לטענות נגדם. גישתו זו של בית הדין האזורי לעבודה אינה מקובלת עלי כלל ואינני רואה מדוע על בעל דין להסתפק בתוצר מעובד של חומר הראיות הרלוונטי (דו"ח הוועדה). בהקשר זה יש לזכור כי בהתבסס על ראיות אלה נקבעו המסקנות הכלולות בדו"ח לחובת המשיבים.... בהתחשב בכך וכן בהתחשב בטענת המשיבים כי הוועדה הוקמה מלכתחילה על מנת להגיע לאותן המסקנות ועל מנת לגרום בדרך זו להוצאתם מן החוג לתיאטרון, קשה להפריז בחשיבות הקיימת מבחינתם בקבלת העדויות עצמן. אשר על כן, צדק בית הדין הארצי בקובעו שמדובר בראיות רלבנטיות".

7. וכך גם במקרה שלפנינו. בכתב תביעתה מצטטת התובעת בהרחבה מממצאי הדוח, ומוסיפה וטוענת כי המעסיקה הפרה את חובתה ליישום מידי של ממצאי הדוח ונקיטת צעדים חריפים כלפי הנילון. הנתבע, מנגד, טוען כי הליך הבדיקה שהדוח הוא התוצר שלו היה פגום מיסודו, וכי במהלך גיבושו הופרו כלפיו כללי הצדק הטבעי ונפגעו זכויותיו, באופן שחייב את המעסיקה להתעלם מהדוח באופן מוחלט, ולא לנקוט כלפיו בצעדים כלשהם. מכאן ברורה הרלוונטיות של כלל החומרים מתיק הבדיקה לצורך בירור המחלוקות שבתיק. בנוסף, ברור כי העדויות ושאר החומרים שבתיק רלוונטיים באופן מובהק לצורך הוכחת ההטרדה המינית הנטענת (כפי עמדת התובעת) או לצורך התגוננות ממנה והוכחה כי לא היו דברים מעולם (כפי עמדת הנתבע). משכך, ושוב תוך שימוש בלשונה של הנשיאה חיות בפרשת אברהם עוז (שם) "קשה להפריז בחשיבות הקיימת מבחינתם [הן של התובעת והן של הנתבע... הח"מ] בקבלת העדויות עצמן, ושאר החומרים שבתיק הבדיקה".

האם יש להכיר בחסיון הליך הבדיקה

8. תקנה 6 (ה) לתקנות למניעת הטרדה מינית (חובות מעסיק), תשנ"ח-1998 (להלן: התקנות) קובעת ביחס להליך בירור תלונה כי:

"בירור תלונה ייעשה תוך הגנה מרבית על כבודם ופרטיותם של המתלונן, הנילון ועדים אחרים, ובין היתר, לא יגלה אחראי מידע שהגיע אליו במהלך בירור התלונה אלא אם כן הוא חייב לעשות כן לשם הבירור עצמו או על פי דין".

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

תקנה 6 (ז) לתקנות מוסיפה וקובעת כי:

"בתום בירור התלונה יגיש האחראי למעסיק, ללא דיחוי, סיכום בכתב של בירור התלונה בליווי המלצותיו המנומקות להמשך הטיפול בה..."

ולבסוף, הסיפא לתקנה 7(ב) לתקנות קובעת כך:

"... כן יאפשר המעסיק למתלונן ולנילון לעיין בסיכום האחראי ובהמלצותיו".

9. הוראות התקנות שלעיל מטילות אם כן חובת סודיות על הבודק, אך אין בהן הוראה מפורשת בדבר חיסיון הליך הבדיקה ותוצריו. אזכיר, כפי שעולה מהלכת אברהם עוז שממנו ציטטנו מעלה, קיומה של חובת סודיות אינו מחייב בהכרח מסקנה כי כל העדויות וחומרי הבדיקה הם חסויים, באופן המונע מן הצדדים לעיין בהם.

10. עם זאת, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה שאכן יש ליצור חסיון יציר פסיקה, שיגן ככלל על העדויות, המסמכים ודוח הבדיקה המלא עצמו, ואנמק.

11. בפרשת אברהם עוז (שם) דן בית המשפט העליון באפשרות להסתמך על הזכות לפרטיות כבסיס לקביעת חיסיון שם. באותה פרשה, שנזכיר כי עסקה בתלונות על חברי סגל אקדמי, נקבע כי אף ש:

"ניתן לומר כי מידע או נתונים הנוגעים למגעיו של הפרט עם אחרים ברמה כזו או אחרת יכולים להיחשב אף הם כענייניו הפרטיים... עם זאת, וככל שבנורמה משפטית עסקינן, נראה לי כי הגדרה כה רחבה של הזכות לפרטיות אין לה הצדקה. כך לפחות מקום שבו במוקד המידע או הנתונים אשר לגביהם מתבקשת הגנה עומדים אותם אחרים ואילו חלקו של הפרט המבקש הגנה לגביהם הוא שולי ביותר ומעמדו אינו עולה על זה של משקיף או צופה מן הצד (אלא אם כן חשיפת עצם נוכחותו באירוע יש בה בנסיבות העניין כדי לפגוע בפרטיותו).

המקרה שלפניי שונה לחלוטין, שכן מתקין התקנות עצמו קבע בתקנה 6 (ה) חובה להגן באופן מירבי על "כבודם, פרטיותם של המתלונן, הנילון ועדים אחרים",

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

ומיד ובהמשך לכך קבע כי תהליך הבדיקה הינו סודי, ואף הוסיף וקבע כי המתלונן והנילון יוכלו לעיין רק בסיכום הממצאים ובהמלצות. אוסיף, כי גם מהוראות הדין לפיהן ככלל מתקיימים דיונים בתיקי הטרדה מינית בדלתיים סגורות, ניתן ללמוד על הרגישות הרבה והפגיעה המשמעותית בפרטיות הכרוכה בבירור תלונות על הטרדה מינית, לרבות פגיעה בעדים שאינם צד להליך, ומכאן לדעתי מתחייבת המסקנה כי יש בסיס ליצירת חסיון על הליך הבדיקה.

שיקול נוסף המצדיק לקבוע חסיון להליך הבדיקה הינו העובדה שבמקרה שלפניי – ולמיטב ידיעתי כך מקובל בהליכים שכאלה – התחייבה הבודקת בפני העדים כולם כי תשמור על סודיות. בפרשת אברהם עוז (שם) הובהר אמנם כי "התחייבות... לסודיות כשלעצמה אינה מקימה חיסיון השולל את זכותו של בעל דין בהליך שיפוטי לעיין במסמכים שאליהם מתייחסת התחייבות, ככל שהם רלבנטיים להליך". עם זאת, הודגש שם כי:

"ראוי להבחין בין חובת סודיות המוטלת מכוח הוראה סטטוטורית ובין חובת סודיות המתקיימת במישור החוזי והנובעת מהתחייבות רצונית שנטלו על עצמם צד או צדדים לחוזה. ככלל, נראה כי הנטייה לגזור חיסיון מתוך חובת סודיות שהיא יציר חוזה תהא פחותה מן הנטייה לגזור בדרך של פרשנות תכליתית מתוך הוראת סטטוטורית הכוללת חובת סודיות".

במקרה שלפניי, חובת הסודיות הוטלה על תהליך הבדיקה מכוח הוראות התקנות, דהיינו עסקינן בחובה סטטוטורית.

ולבסוף, אציין כי גם הסתכלות רחבה יותר על שיקולי המדיניות הצריכים לעניין, מצדיקים לדעתי חיזוק החובה לקיים הליכי בדיקת הטרדות מיניות בסודיות מרבית, לרבות גזירת חיסיון מחובת סודיות זו. זאת, כדי להקל ולאפשר לעובדים במקום עבודה לשתף פעולה עם בדיקות שכאלה, לקידום המטרה המשותפת של מיגור תופעת ההטרדות המיניות בעבודה בכללותה, אף מעבר לבדיקה של מקרה קונקרטי. תימוכין בעמדתי זו מצאתי בשני מאמרי מלומדות שהתפרסמו בשנים האחרונות, העוסקים שניהם בתהליך הבדיקה הפנימית של הטרדות מיניות, ואפרט:

במאמר ראשון (שרון רבין-מרגליות, "הטרדה מינית בעבודה: מעבירה פלילית לטיפול פנים ארגוני" (ספר סטיב אדלר, 2016), 429) מדגישה המלומדת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

רבין-מרגליות את ההיבטים ההסברתיים והטיפוליים הכרוכים בהליך הבדיקה הפנימי אצל המעסיק, ואת החשיבות שהיא רואה בטיפול עומק פנימי בתלונה, בערוץ נפרד ושונה מהליכים פליליים והליכים אזרחיים לביעור תופעת ההטרדות המיניות, וכך היא כותבת:

"הטרדה מינית בעבודה היא בעיה ארגונית, בעלת השלכות ייחודיות לה לעומת הטרדות מיניות אחרות. היא ניזונה מפערי כוחות בין המטריד למוטרדת, מנורמות התנהגות חברתיות כלליות וכאלה שצמחו בתוך הארגון. אם התרבות הארגונית היא גורם שתורם להיתכנות הטרדה, ראוי שהארגון עצמו יטפל בתלונה.... במקרה זה צריך טיפול עומק, טיפול שתכליתו ללמוד מהמקרה הנוכחי לעתיד".

לדעתי, המסקנה המתבקשת מאמירה אקדמית זו, לה אני מסכים, כי יש מקום לבסס ולחזק את החסיון של תהליך הבדיקה הפנימי עליו הורה החוק, שכן ברור שככל שעובדים ועדים אחרים בתוך מקום העבודה יידעו כי דברים שיאמרו בהליך הבדיקה עשויים להיחשף, יפחת משמעותית התמריץ שלהם לשיתוף פעולה עם התהליך, בשל החשש לפגיעה בפרטיותם ובמעמדם במקום העבודה, והתוצאה תהיה פגיעה עתידית בתהליכי בדיקה שכאלה.

במאמר שני (מיכל אלברשטין ושירה רוזנברג-לביא "נציבות למניעת הטרדה מינית כטיפול בצל הסמכות: בין קורבנות לתוקפים – הערת פסיקה בעקבות סע"ש 42650-06-14 פלוני נ' תעבורה אחזקות בע"מ" (מחקרי משפט לב, 2020) 1137), מדגישות שתי המלומדות כי תפקידו של הממונה לפי החוק לשיטתן הינו:

"מניעה של הטרדות מיניות וטיפול בהן בגישת המשפט האלטרנטיבי, ובפרט המשפט הטיפולי, הפרקטיקות המאחות והצדק הפרוצדורלי, מרחיבים את תפקידיה של הנציבות למניעת הטרדה מינית בכל ארגון מעבר לתגובה למקרה הפרטני לעבר קידום אינטרסים קהילתיים, ארגוניים וזכויות של עובדים וצדדים קשורים....".

לדעתי, גם ממאמר זה עולה בבירור כי יש לאפשר לתהליך בדיקה של הטרדות מיניות בתוך מקום העבודה להיות תהליך חופשי, פתוח, תהליך החורג מרמת הפרט והתלונה הספציפית אל בירור התרבות הארגונית, ומתן המלצות כיצד להתמודד איתה. משפוט של הליך הבדיקה, חותר תחת הרעיון החשוב הזה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

שלב שלישי – בדיקת שיקולים נוגדים

12. הגעתי אין כלל לכלל מסקנה שיש להתייחס אל העדויות ושאר המסמכים כאל מסמכים חסויים. מאחר שברי כי אין עסקינן בחסיון מוחלט אלא יחסי, עליי לעבור לשלב השלישי במתווה שנקבע בעניין עיני קונדיטוריה (שם) שהינו בדיקה האם יש להעדיף את הסתרת המסמך על פני גילוי. כפי שנקבע באותה פרשה, את האיוון יש לעשות "על יסוד נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה".

להבנתי, בטרם אערוך איוון זה, מן הראוי שאקבל לעיוני את כל העדויות והמסמכים של הליך הבדיקה שבוצע. לעניין זה אין לי אלא להפנות בהסכמה להחלטה שניתנה לאחרונה על ידי כב' השופטת לאה גליקסמן, במסגרת בקשת רשות ערעור (בר"ע 12650-09-19) שהוגשה על החלטה שניתנה בבית-דין זה (סע"ש 25619-07-18 כב' השופטת כרמית פלד), שבה נדחתה בקשת תובעת בתיק הטרדה מינית לעיון בעדויות ובשאר חומרי בדיקת הטרדה פנימית של הטרדה מינית. וכך נקבע באותה החלטה:

"אשר לבקשה לחייב את [המעסיק] לגלות את החומר והעדויות אשר גבתה הממונה על הטרדה מינית בקשר עם חקירת תלונתה של המבקשת להטרדה מינית ו/או התנכלות, בהתאם לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח – 1998, אני סבורה כי יתכנו נסיבות שבהן יש מקום לגלות לתובע/ת בהליך לא רק את הסיכום וההמלצות של הממונה אלא גם את החומר ששימש בסיס לסיכום ולהמלצות, לרבות העדויות שגבתה הממונה. כך למשל, ככל שלתובע/ת טענות על אופן בירור התלונה, כגון אי זימון עדים רלוונטיים, סירוב הממונה לחקור עניינים מסוימים, כגון התנכלות עקב הטרדה מינית, מסקנות החקירה אינן עולות בקנה אחד עם העדויות שנגבו - עשויה להיות רלוונטיות גם לחומר החקירה ולא תמיד האיוון הראוי הוא צמצום הגילוי לסיכום והמלצות הממונה. יחד עם זאת, יש לאזן את זכות התובע/ת בהליך עם הזכות לפרטיות של המתלוננת, של הנילון ושל העדים האחרים, כמו גם עם הצורך שלא להרתיע עובדים מלשתף פעולה בחקירת תלונה, ויש לצמצם את הגילוי רק לאותם חלקים במסמכים הרלוונטיים להוכחת התביעה, תוך שמירה על פרטיותם של המעורבים בחקירה. נוכח האמור, מוצע כי חומר החקירה והעדויות יועברו לעיונו של בית הדין, אשר יבחן את הצורך בגילוי ואת אופן הגילוי (כגון הסתרת חלקים מהם שחשיפתם עלולה לפגוע בזכות לפרטיות של צדדים שלישיים או שהם אינם רלוונטיים), ולאחר בחינתם על ידי בית הדין תינתן החלטה איזה מסמכים יש להעביר לעיון המבקשת ואופן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

העברתם [ראו לעניין זה סע"ש (ת"א) 36580-02-14 אורן לבון נ' נטפים בע"מ (7.6.2015)].

אציין, כי הצדדים באותה בקשה רשות ערעור קיבלו את הצעת כב' השופטת גליקסמן, וביום 23.2.20 ניתן תוקף של פסק דין להצעה שלעיל, ובהתאם לה הועברו כלל העדויות ושאר חומרי הבדיקה מתיק הבודקת שם לעיון בית-הדין, לצורך מתן החלטה אלו מסמכים יש להעביר לעיון התובעת שם, ואופן העברתם.

עוד אוסיף, כי הפסיקה לא רק שהכירה בסמכותו בית-הדין לעיין במסמכים מקום בו עלתה טענת חסיון, אלא כפי שהדגישה כב' השופטת טיגל דוידוב-מוטולה ב-בר"ע 18979-05-20 ((9.8.20):

"אף נפסק בקשר לכך כי ראוי שבית המשפט יעשה שימוש נרחב בסמכות זו, לצורך מתן החלטה מושכלת בשאלת החיסיון, תוך איזון בין האינטרסים המתנגדים. זאת, למעט במקרים חריגים שבהם אין בעיון לתרום להבהרת טענת החיסיון או שעיון בית הדין במסמך יגרום לפגיעה משמעותית ובלתי מידתית בצד המחויב בהגשתו (רע"א 7598/14 ג'אנופוליס נ' הימנאות (6.1.15); רע"א 7515/16 לוזון נ' ברקוביץ (5.12.16)). עוד יצוין, כי הפסיקה התייחסה לאפשרות עיון במסמך מכוח סעיף זה גם במקרים בהם נטען לקיום אינטרס נוגד, שאינו טענת חסיון (רע"א 6106/19 קרן להב שתיים שותפות מוגבלת נ' קפלן (6.10.19); וראו גם בר"ע 54124-06-12 הורטיו דיונסקי נ' HSBC Private Bank (Suisse) SA (7.3.13)".

סוף דבר

13. הגעתי אם כן למסקנה כי דוח הבודקת המלא, וכן העדויות ושאר מסמכי הבדיקה, הינם מסמכים רלוונטיים, אך הינם מסמכים חסויים. על כן, ובטרם תינתן החלטה האם ניתן לגלותם לצדדים, יש להורות לבודקת להמציא את מלוא המסמכים המבוקשים לעיוני, במעטפה סגורה. לאחר שאעניין במסמכים, תינתן החלטה משלימה.

מזכירות בית-הדין תמציא החלטה זו לבודקת, כבוד השופטת (בדימוס) [השם הושמט... הח"מ], שתמציא את המסמכים לעיוני בלבד, במעטפה סגורה, עד ליום 18.11.20.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 62807-07-18

1 אף שהתיק מתנהל בדלתיים סגורות, הרי שבדעתי להורות על פרסום החלטה
2 זו תוך השמטת שמות הצדדים. זאת, לאור עקרון פומביות הדיון, ובהינתן שהיא
3 נוסחה על ידי באופן שאינו חושף פרטים מזהים אודות מי מהצדדים (לאיזון בין
4 עקרון פומביות לבין אינטרסים נוגדים, בתיקי הטרדה מינית, ראו: ע"ע 64261-10-18
5 18 פלונית נ' חברה אלמונית (21.1.19, והאסמכתאות שם)). בטרם תפורסם החלטה
6 זו, ניתנת לצדדים האפשרות להגיב לכוונתי זו, וזאת עד ליום 18.11.20. צד שלא
7 יגיש תגובה, ייראה על ידי כמי שאינו מתנגד לפרסום.

8
9 **ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"א, (11 נובמבר 2020), בהעדר הצדדים.**

10
11

12 דורי ספיבק, שופט, סגן הנשיאה
13
14
15
16
17